

Les pallasses estrenen vela a Andorra

La vintena de propostes internacionals del festival alternen la tècnica de circ amb la de «clown»

JORDI BORDES / Barcelona

● La cinquena edició del Festival Internacional de Pallasses d'Andorra, que comença avui, manté la discriminació positiva: no exclou els pallassos, però garanteix la presència de dones

El Festival Internacional de Pallasses es va idear el 2000. Andorra va apuntar-se a una aposta biennal que, amb els anys, s'ha constatat com una bona idea. Des de fa uns anys, es prodiguen arreu aquest tipus de cartells que donen una especialitat a l'activitat escènica alhora que protegeix unes artistes oblidades. Sí, inicialment, els va costar trobar pallasses per completar una primera edició, ara, no donen a l'abast. Els agradaria que algunes repetissin, però prefereixen donar visibilitat a noves artistes. Les que no entren en el cartell d'espectacles també poden intervenir en tallers professionals per implicar-se en aquest anar i venir de complicitats.

La possibilitat de disposar d'una vela (tot i que també es programen funcions al carrer, en centres culturals i als hospitals i les escoles especials per transportar l'ambient festiu a tot el veïnat) ha propiciat que Pepa Plana hagi contractat espectacles de pallasses amb una forta tècnica de circ. I no necessàriament a dins la vela. Un bon exemple és Penélope y Aquiles, una companyia resident a La Vela de Vilanova i la Geltrú que presenta el muntatge *El primer año es difícil... los demás, imposibles*.

El cartell està encapçalat per la pallassa anglesa Nola Rae amb *Exit Napoleon pursued by rabbits* i l'argentina Lola Monti, di-

rectora de la companyia Cancionero Rojo. La companyia francesa Doré s'encarregarà de l'espectacle inaugural i els brasilers Teatro de Anônimo demostrarà per què són una eminència al seu país. En la sessió golfa es presenta Atoschka, declarada reina de les pallasses pels russos. I és que una altra de les novetats és la incorporació d'un nou espai, molt reduït: La Fada Ignorant. En sessions de dilluns i dimarts es proposen uns espectacles «tan incontestables com inconfessables» que s'inspiren en la tècnica del clown però que el

seu to de denúncia les revela de nou format. Les nits golfes de dijous i divendres les presentarà Ester Nadal acompanyada al piano per Jordi Barceló.

Concert de comiat

Per primer cop, el festival es tancarà amb un concert. tindrà un caràcter benèfic ja que els beneficis es destinaran a Disparate Magdalena, un projecte formatiu, cultural i social de circ i teatre a la selva de Colòmbia. La presentadora de la gala serà Lily Colòmbia, una de les integrants d'aquest projecte social. Inicialment, el cartell tam-

bé havia de tenir una presència femenina destacable i havia de servir per entregar els premis al millor espectacle del festival i al de les funcions golfes, seleccionades a partir de votació popular. Aquest any, Alba Saraute, que el 2007 va guanyar la distinció a les nits golfes, presenta un espectacle (*Mirando a Yukali*) que ja ha pogut presentar arreu, fa poques setmanes en sessions golfes els caps de setmana a La Villarroel de Barcelona. També es poden trobar Los Excéntricos amb el *Rococó bananas* que ja va lluir aquest Nadal al TNC.

Nola Rae, una artista que alterna dansa, mim i titelles amb el personatge de pallassa. / EL PUNT

La dramàtica Julieta Serrano, presidenta

● El Festival Internacional de Pallasses d'Andorra pretén homenatjar alguna artista de renom cada edició. És una referència per a les dones que volen fer-se un camí i una evidència que també hi ha primeres actrius amb carrera. Plana va decidir que fos l'actriu Julieta Serrano la presidenta d'honor d'aquest festival. Serrano, que va sentir-se molt agraïda d'aquesta consideració, va indicar, segons la directora artística, que mirarà d'anar a la gala inaugural de dimecres.

L'actriu, que ara és a Madrid fent temporada, es va sorprendre de la distinció perquè habitualment se la coneix pels papers dramàtics. Segons explicava Plana, Serrano «lamentava que no s'hagi produït la seva carrera fent comèdies», un gènere en què se sent molt còmoda. Pepa Plana reivindica que pugui ser presidenta d'honor qualsevol actriu amb una trajectòria artística important, que estigui implicada, mínimament, en el món de la comicitat. Les anteriors presidentes són Rosa Maria Sardà (2001); Paulina Schuman, filla de Charlie Rivel i amazona (2003); Nola Rae, que aquest any intervé en el festival (2005), i Franca Rame, parella real i artística de Dario Fo (2007).

Joan Pera homenatja la seva mare amb un «sainet trist» al Teatre Condal

● Barcelona. L'actor Joan Pera, que s'ha revelat com a escriptor aquest Sant Jordi, estrena aquest vespre al Teatre Condal la seva faceta de dramaturg i d'actor dramàtic. Pera defineix *La Glòria del mercat* com un «sainet trist». De fet, s'inspira en la parada de mercat de la seva família quan l'Ajuntament els va dir que no tenien dret a traspasar-la. L'actor escriu en aquesta obra els canvis per als paradistes del mercat des dels anys vuitanta (amb les primeres eleccions) fins a final de segle. L'actor reconeix que, últimament, s'ha ajudat a renovar el mercat i que és un espai idoni per mantenir la relació personal entre els que compren i venen. L'obra s'estarà només quatre setmanes al Condal i, si el públic celebra el nou perfil dramàtic de Joan Pera, podria fer gira posteriorment. La setmana passada l'actor explicava: «Sento que per primer cop, el paper em guanyarà.» Jordi González, directiu de Focus, matisa que l'obra «té més tendresa que riure», per la qual cosa l'actor no podrà fer servir els recursos còmics que tan bon resultat li han donat amb Paco Morán i el mateix Joan Capri al llarg de la seva història teatral. L'actor és un defensor de les històries quotidianes amb què el públic es pugui identificar i dir-se: «És veritat, això...» / J.B.

teatre | «la casa dels cors trencats»

L'humor de la deriva

► **Títol:** *La casa dels cors trencats*, de Bernard Shaw.
Direcció: Josep M. Mestres
Intèrprets: Sílvia Bel, Pep Cruz, Carme Elias, Abel Fok, Carme Fortuny, Pep Anton Muñoz, Santi Ricart, Carles Sales, Artur Trias i Anna Ycobalzeta
Dia i lloc: 9 de maig al TNC

TERESA FERRÉ
 El TNC ens dona una alegria, posar en escena a Catalunya un dels títols

més rellevants de la dramaturgia anglesa del segle XX. Es tracta d'una peça en què Bernard Shaw fa el retrat d'un món a la deriva, Anglaterra a les portes de la Primera Guerra Mundial.

Shaw, com Stefan Zweig i Romain Rolland, va ser d'aquells intel·lectuals de primera fila que van alçar tant la seva veu com la seva obra contra el conflicte i a favor d'un europeisme que en aquell context, advers davant l'opinió pública

dels seus respectius països d'origen, resultava més que valent.

No va haver de passar gaire temps perquè quedés demostrat que tenien raó. Aquesta vigència es fa palesa en la universalitat atemporal de la seva obra, d'aquí l'encert d'aquesta representació. Mestres posa de relleu la profunditat dels personatges i potencia un text que semblaria fàcil per l'enginy irònic i l'intel·ligent humor de l'autor, però que en realitat no ho és gens.

L'escenografia impressionant d'Alfons Flores representa la casa en forma de vaixell on es desenvolupen els primers actes. En l'últim, canvia per anar al jardí, plasmat com a camp de futbol. Només una objecció: el cel de cel-lofana. Molt acurada la il·luminació d'Ignasi Camprodon, càlida i de refugi a la llar, més dura a la intempèrie, d'acord amb el desenvolupament de la història.

El repartiment és un bloc homogeni amb interpretacions

compactes i convincents. Pep Cruz basteix un capità Shotover que farà les delícies del públic. Abel Folk, còmode Hector Hushabye, i Pep Anton Muñoz, sensible i cínic capitalista Mangan. Pel que fa a les actrius, va estar especialment esplèndida Carme Elias. Menció a banda també per a Anna Ycobalzeta, un debut a la sala gran del TNC que se li fa petita com a Ellie Dunn.

L'obra de Shaw es podrà veure fins al 21 de juny al TNC.